

[Kalmøse]

hånden kan man lave dem bedre. Det tror jeg også bliver afgørende her.

Energiministeren var inde på, at der var både et optimistisk og et pessimistisk aspekt i det, jeg sagde om, at industrien var meget interesseret i at gå ind i produktion af vedvarende energianlæg. Det er i hvert fald rigtigt at der er et optimistisk aspekt i det, fordi vi derigennem får en energiforsyning, som ikke forurenar, og hvor vi er uafhængige af udlandet. Det pessimistiske i det, at det er, fordi olien er blevet så dyr, tror jeg efterhånden vil forsvinde. Det er klart, at det var billigere for os, hvis vi kunne brænde los af olie og kul. Men jeg er nu ikke sikker på, at vi ikke ved at gøre det efterhånden ville blive mere pessimistiske, fordi vi derigennem ville øge forureningen i høj grad.

Jeg vil godt sige et par ord om støtten til de vedvarende energikilder, som energiministeren også var inde på. Jeg er glad for, at der er lavet om på den ordning, som har været gældende hidindtil, og regner med, at alle folk, der har søgt, men ikke er gået i gang endnu, har fået besked om, at de nu kan ændre planerne. Hvis de ikke ved det, så sker der måske ikke noget. Jeg er klar over, at det virkelig var et problem.

Men der var et punkt, som energiministeren ikke tog op. Der er mange mennesker, som gerne vil i gang med vedvarende energianlæg, men som enten står på venteliste eller som nærmest har opgivet det, altså ikke går i gang med noget. Her tror jeg, at ordningen, som den er nu med de meget begrænsede midler, egentlig virker bremsende. Jeg vil sige, at hvis man ikke kan stille flere midler til rådighed eller kun kan stille meget begrænsede midler til rådighed i tiden fremover, så må man hellere nedsætte støtteprocenten noget. Når man giver tilsagn om støtte, skal der også være åbent, sådan at alle, der er interesseret, faktisk kan få støtten med det samme og gå i gang. Ellers sidder folk og siger: ja, jeg vil egentlig gerne lave det, men det ville være tåbeligt at lave det nu for mine egne penge, for det kan være, jeg om et år kan få støtte til det. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at man får ændret det.

Det beroliger mig noget, at energiministeren udtrykker sin stærke skepsis over for formeringsreaktoren. Jeg er ikke i tvivl om, at den vil holde og nok vokse i de kommende år.

Waldorff (VS):

Jeg har kun et par korte kommentarer. Vi synes selvfølgelig, det er godt, at energiministeren kan sige, at man vil være meget opmærksom på, at varmeplanlægningen bliver koblet på elplanlægningen, sådan at man sørger for, at regeringens intentioner om den maksimale udnyttelse af overskudsvarmen fra kraftværkerne sikres. Jeg vil godt tillade mig at gå ud fra, hvis vi ikke hører mere, at det så betyder, at man sørger for, at planerne om Risingeværket og planerne om Nordjyllandsværket og planerne om yderligere to værker, enten i forbindelse med Amagerværket eller det ene af dem som et selvstændigt værk, foreløbig skrinlægges. Det opfatter jeg som ret vigtigt, og det må også være ret afgørende for, om vi kan stole på energiministrens forsikringer om, at disse ting vil blive koblet sammen, at man faktisk er i stand til at fortælle de mennesker i Nordjylland, på Fyn og i Københavnsområdet, at de ikke behøver at frygte elværkernes mere end selvstændige energiplanlægning.

Der er andre ting, jeg spurgte om, som energiministeren ikke fik svaret på. Hvordan har man tænkt sig at forholde sig til elværkernes planer om at forsyne 800.000 boliger i 1995 med elvarme? Det er også ret vigtigt for spørgsmålet, om vi kan stole på regeringens hensigter i forhold til at begrænse eller sætte en stopper for den selvstændige energipolitik, som elværkerne fører.

Til sidst kun en kommentar til det regneksempel, som vi har været ude for nogle gange, og som skal bevise, at atomkraftelektricitet er billigere end al anden elektricitet. Vi fik tallene her for 1979: omkring 13 øre pr. kWh, når det blev leveret fra et atomkraftværk, og godt 16 øre, når det blev leveret fra et kulkraftværk. Jeg vil bare konstatere, at i rapporten fra det amerikanske underudvalg til den amerikanske kongres har et flertal konkluderet, at dersom man indregner de samfundsmæssige udgifter i forbindelse med atomkraften, vil atomkraften mindst blive dobbelt så dyr, som vi kender den i dag. De samfundsmæssige omkostninger i forbindelse med atomkraft, som skal indregnes, er bl. a. de massive statslige tilskud i de fleste stater til atomkraftværker, den statslige forskning, hvor man står på pinde for opførelse af atomkraftværker. Det drejer sig om